

OKNO

měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice

únor 2006

Na úvod

Nechci nikoho nabádat ke kavárenskému povalečství, leč jistě kouzlo tyto podniky skrývají a mnozí jsou jím přitahováni. Patřím mezi ně také, a není tedy divu, že idea farní kavárny, jež se zrodila v mysli jednoho z našich farníků, mne nenechá chladným.

Rekněte sami, nezasloužily by si hloučky lidí, postávající neděli co neděli po mši před kostelem, kousek teplého, útulného zázemí? Vždyť jedině, co si stihli říci v klidu, je: „Pokoj tobě“; vše ostatní si pak sdělují venku, ve spěchu a vestoje, napospas počasí. A přitom by stačilo málo, vymalovat farní klubovnu, pár stolků, židlí..., dobré kafe, čaj, pro děti limonádu nebo koktejl a víc není třeba.

Zavěrem nutno poznamenat, že mírně pravidelné navštěvování kaváren nejen utužuje a zušlechťuje lidské vztahy, ale působí též šetrně na naše zdraví. Dosvědčuje to i básník Fr. Halas, jenž v květnu r. 1931 psal J. Zahradníčkovi: „(...), **já nedávno šel místo do kavárny do přírody a pak jsem ležel 3 dny nachlazen.**“ M. L.

Událost měsíce

V našich farnostech si v neděli 12. února připomeneme den nemocných a při ranní mši svaté v tento den mnozí z nás přijmou svátost nemocných.

Již vyslovení názvu této svátosti vyvolává v lidech mnoho představ. Bohužel často mylných. Možná stojí za to, znovu si připomenout, že je to svátost pro nemocné a ne pro umírající; má se udělovat během nemoci, ne až na konci života; dopomáhá k spáse, ne jenom ke zdraví; je to svátost celého společenství a ne jenom jednotlivce; je to záležitost víry, ne magická praktika.

U této poslední charakteristiky se můžeme ještě zamyslet nad jednou skutečností, která také vypovídá o tom, že naše chápání udělování svátosti nemocných může být trochu zdeformované. Pro větší srozumitelnost uvedu příklad. Během mše svaté přijme tuto svátost sedmdesát nemocných. Ke svatému přijímání jich jde výrazně méně, což je zvláštní. Vždyť **ve svátosti nemocných přijali sílu k překonávání těžkostí spojených s nemocí či stářím a byli spojeni s tajemstvím Ježíšova utrpení, aby skrze ně přinášeli užitek ostatním lidem.** A právě to mohou jiným způsobem znovu a intenzivněji zažít ve svatém přijímání. Vždyť to nejtěsnější a „nejintimnější“ spojení s Ježíšem je právě ve svatém přijímání. Zdá se mi, že tento příklad, který nás upozorňuje na to, že v našem chápání svátosti je cosi nezdravého, stojí za přemýšlení.

Text z listu sv. Jakuba: „*Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně a modlitba spojená s vírou zachrání nemocného*“, který je biblickým základem svátosti nemocných, velmi výstižně spojuje mazání olejem a vírou. Živá víra činí tuto svátost plodnou. Přijmout tuto svátost bez živé víry je jako dostat darem auto, ale celý život chodit pěšky. Auto sice mám, ale nepoužívám ho. Stejně tak je možné přijmout jakoukoliv svátost a nemít z ní žádný užitek.

Nemůžeme prožívání světového dne nemocných užít jenom na udělování svátosti nemocných. Obsah tohoto dne je daleko bohatší. Nejenom nás upozorňuje na „tajemství zla“, které se nás v různých podobách dotýká, ale především nám staví před oči Ježíše, který je lékařem našich zranění.

Pavel Kafka, farář

Zpětné zrcátko

První měsíc letošního roku máme za sebou. Významnou událostí tohoto období byl jednák adorační den, kterému je věnován první článek rubriky a jednak Tříkrálová sbírka, kterou připomínáme malým rozhovorem s újezdskými koledníky a následným shrnujícím článkem.

Adorační den

V pondělí 9. ledna proběhl v naší farnosti adorační den, kdy od rána až do večerní mše svaté byla možnost návštěvy kostela spojená se soukromou adorací. Význam slova adorace v našem případě je projevení nejhlubší úcty, resp. zbožné uctívání Nejsvětější svátosti.

I když se s Ježíšem setkáváme při slavení Eucharistie ve mši svaté, přináší individuální adorace zvláštní prožitky. Atmosféra klidu a ticha v kostele, narušena jenom sem tam tichými kroky příchozích nebo odcházejících nás zcela pohltí. Vystavená Nejsvětější svátost, osvětlována pouze plameny svící, září do šera kostela jakoby nám ukazovala cestu a naplňovala tak Ježíšova slova: „*Já jsem cesta, pravda a život*“.

Toto prostředí nás naplňuje klidem a pokojem a vytrhuje nás tak ze shonu a chvatu všedního dne. Prožíváme zde chvíle rozjímání, modlitby, hovoříme zde s přítomným Ježíšem, kdy mu jako našemu příteli předkládáme své prosby a díky, svěřujeme mu své radosti i starosti. Právě s Jeho pomocí překonáváme těžké a obtížné okamžiky našeho života. I pouhé setrvání a „odpočinek“ v Jeho blízkosti nás naplňuje vnitřním klidem a pokojem. I když se v našich denních modlitbách obracíme k Bohu, účast na osobní adoraci v blízkosti Ježíše zanechává hluboké pocity a celkové zklidnění. Z adorace potom odcházíme s prosbou, aby Ježíš - náš přítel, nás a naše rodiny doprovázel na všech našich cestách a s vnitřním pocitem klidu a pokoje. Tyto krásné chvíle setkávání s Ježíšem můžeme prožívat nejen o adoračním dnu farnosti, ale i při pravidelných adoracích ve čtvrtek večer.

- Kuch -

Rozhovor s koledníky

Tříkrálové sbírky v Újezdě

Pozvání přijaly Darina Zábajová (11), Hana Páralová (10) a Soňa Dvořáčková (11)

Děvčata, jak jste se dostala ke koledování při Tříkrálové sbírce?

Koledovat jsme chtěly už minulý rok, ale tenkrát to nevyšlo. A tak, když letos pan farář v náboženství tuto možnost nabízel, hned jsme se u něj přihlásily.

Jak jste se na koledu připravovaly?

Dostaly jsme převleky, ale koruny jsme si musely vyrobit samy. A v pátek jsme se u Hany učily zpívat koledu.

Jakou taktiku pro koledování jste zvolily? Chodily jste od domu k domu?

Trasu určovala Maruška Houdková, která nás doprovázela. Kam ukázala, tam jsme zazvonily a zazpívaly *My tři králové jdeme k vám...*

V kolik hodin jste s koledou začaly?

Chodily jsme od dvou do půl páté.

Věděli lidé v Újezdě, co jste zač a co je to Tříkrálová sbírka, nebo jste to musely někde vysvětlovat?

Ti, které jsme navštívily, to věděli. Někteří dokonce plakali dojetím. Jenom jeden pán nám řekl, že „nejsou doma“ a přitom byli.

Kolik domů jste v Újezdě obešly?

Skoro všechny.

V Kunštátě a blízkém okolí se vybralo celkem přes 21 tisíc. Co na to říkáte a co myslíte, že se za tolik peněz dá koupit?

(Smích). Nevíme.

Víte, k čemu se vybrané peníze použijí?

No, třeba pro postižené děti, aby se jim mohly koupit nějaké přístroje.

A na co byste je použily vy samy? Komu byste je věnovaly?

Asi panu faráři.

Kolik peněz lidé většinou dávali?

Různě. Nejčastěji asi 200 Kč.

Něměly jste strach, že vás někdo přepadne a okrade?

Tak na to jsme nemyslely.

Doslechl jsem se, že jste během koledování měly jednu veselou příhodu. O co šlo?

(Následovalo tříhlasé, několikanásobné barvitě)

popisování toho, jak děvčata honil - cituji: „Takhle velký pes.“)

A když jste mu utekli, vrátily jste se potom ještě do toho domu?

(Smích). Ne, radši jsme tam už nešly.

Zvali vás někteří lidé dál?

Někteří jo, ale my jsme nechtěly.

A co říkali vaši rodičové nato, že chodíte koledovat? Nevadilo jim to?

Ne, byli rádi.

Děkuji za rozhovor

ptal se Marek Lepka

Tříkrálová sbírka

Dne 8. ledna 2006 jsme se i my kunštátští farníci a občané přidali k Tříkrálové sbírce vyhlášené Charitou.

Hoši a děvčata pod vedením svých starších kamarádů v převlečení za tři krále vyrazili v ranních hodinách do uliček. Poctivě i ve velkém mrazu chodili po koledě, kde mohli,

V našem okrese jsme se umístili na krásném třetím místě, hned za městy Blansko a Boskovice.

zazvonili. Přesto se na mnohé domácnosti nedostalo. Příští rok vypravíme snad o další skupinku více.

Děti své koledování a vžití se do role tří mudrců vzaly opravdu vážně a z celého srdce se snažily do každé domácnosti donést radost a pokoj. Za každý dárek ve finanční podobě na podporu mentálně postižených dětí, lidí prožívajících životní krizi a nouzi, velice děkujeme. V Kunštátě a okolí se vybralo Kč 21 601,-. V našem okrese jsme se umístili na krásném třetím místě, hned za městy Blansko a Boskovice. To ukazuje na velké porozumění pro potřeby druhých lidí v našem blízkém okolí i na vzdálených místech.

Za všechny, kteří se na Tříkrálové sbírce podíleli, vám ze srdce přeji, ať světlo hvězdy betlémské vás provází po celý rok a s moudrostí mudrců dojdete ke svým cílům a naplnění svých přání a tužeb.

Mirka Líkařová

Sebráno v Sebranicích

Drama o narození Ježíše Krista v betlémské stáji a příchod tří králů připomíná první příspěvek ze Sebranic, dále se dozvíme o úspěšné akci *Adopce na dálku* a na závěr nabízejme krátkou zprávu o jednom hokejovém utkání.

Živý betlém v Sebranicích

Tma, zima, mráz, studené nohy, prokřehlé ruce. Kolem prochází šetrným krokem žena, které se má každou chvíli narodit dítě. Doprovází ji muž, netrpělivý, rád by šel rychleji, stále se rozhlíží, hledá člověka, kterého by mohl požádat

Kdybychom je chtěli všechny jmenovat, musel by mít zpravodaj další stránku.

o pomoc – shání nocleh na jednu noc. Zavřené dveře, všude plno a obsazeno, odvrácené pohledy nebo „dobře míněné rady“ – vše možné, jen ne to, co by ti dva nejvíce potřebovali. Při pohledu na muže a ženu těžko říci, kdo je v tuto chvíli komu větší oporou. Hlad, vyčerpání, únava a narůstající porodní bolesti – je těžké se vůbec udržet na nohou. Zastřešená, krytá stáj, kde je alespoň trochu tepla od zvířat a hromada sena se stávají „přepychem“ pro tyto dva... a za chvíli již tři. Tichá a utěšující radost rodičů dává na chvíli zapomenout okolní realitě. Krajinou se rozlévá zvláštní atmosféra, naplněná pokojem, radostí a světlem..., dusot koní..., příchod králů.

Toto se nám v Sebranicích 8. ledna 2006 snažili zprostředkovat svým zdařilým výkonem nadšení mladí herci z farnosti, s podporou svého neméně zapáleného realizačního

Kousíček prožité reality má větší význam než cokoliv jiného.

a doprovodného týmu. Všem jim patří naše uznání a poděkování. Kdybychom je chtěli všechny jmenovat, musel by mít zpravodaj další stránku a asi bychom na někoho zapomněli.

Myslím, že kousíček prožité reality (a zvláště té krušné) má pro opravdové pochopení

skutečnosti větší význam, než cokoliv jiného. Lidé v té době většinou neznali jméno prosícího muže a ženy – Josefa a Marie. Nevěděli mnoho o významu a jedinečnosti té chvíle jejich života. Byla to tehdy situace vcelku běžná a ničím zvláštní – tak jako mnoho jiných v dnešní době. Některé zachytíme, uvědomíme si je, jiné nám utečou, před některými zavřeme oči. A právě skutečnost živého betléma nás učí vnímat realitu správným způsobem, nasazuje nám ty správné brýle – kdyby nám tak vydržely na nose celý rok. Velkou cenu pro nás i pro ostatní potom bude mít „sbírka živých betlémů všedního dne“ v našem životě.

Jiří Votoček

Při živém betlému v neděli 8. ledna 2006 se vybralo v Sebranicích na projekt Adopce na dálku 4 473 Kč. Všem dárcům a zvláště hercům děkujeme!

Stali jsme se adoptivními rodiči indické dívky jménem Itikela Jyothi, které jsme na rok zaplatili školné na základní škole. Itikela má 7 roků a je ze čtyř sourozenců. Její rodiče pracují jako námezdní dělníci.

Hokejový turnaj ministrantů

V sobotu 21. ledna jsme se sešli v Sebranicích na rybníku, kde v 15.30h sehráli sebraničtí a kunštátští ministranti hokejový zápas. Přítomni byli dospělí i děti.

Nejprve vedly Sebranice, ale pak se to jaksi zvrátilo a Sebranice prohrály 8 : 10. Kluci byli trochu smutní, ale pak se domluvili s kunštátskýma klukama, že si někdy dají odvetu.

Během zápasu se nestal žádný úraz, a tak jsme mohli v klidu odejít domů.

Alena Juřeková

Představujeme vám

Ministrantská příprava

Tento článek je určen nejen rodičům, ale i (a to hlavně) klukům, kteří se nemohou rozhodnout, zda-li chtějí začít v kunštátské farnosti ministrovat. Ministrantská příprava, jak se tyto schůzky nazývají, má za úkol připravit chlapce na budoucí ministrantskou službu.

Scházíme se každý pátek před dětskou mší svatou, tj. v 17h. Na schůzce hrajeme různé hry (momentálně hrajeme celoroční hru *Hledání stroje času*), povídáme si, ale hlavně se zdokonalujeme v ministrantské službě.

Jednou do roka máme vždy víkendové ministrantské soustředění, které bývá většinou na faře v Bedřichově a letos je termín tohoto soustředění stanoven na 18. února.

Takže kluci, jestli jste stále nerozhodní, zkuste někdy v pátek večer přijít mezi nás. Noví ministranti vás určitě velmi rádi uvidí.

Vojtěch Líkař

Co nás čeká

- Po dobu jarních prázdnin (6. 2. až 10. 2.) bude kněz mimo farnost. Kontaktní osobou pro neodkladné záležitosti je pan J. Chvíla, tel. 608 950 978. Pořad bohoslužeb ponese tyto změny:

St 8. 2. nebude mše sv. v Hlubokém

Čt 9. 2. v 7h bohoslužba slova

Pá 10. 2. v 17h mše svatá

- **Ne 12. 2. při mši svaté v 8h v Kunštátě a v 9.30h v Sebranicích budou mít lidé starší a nemocní příležitost přijmout svátost nemocných.**

- So 18. 2. soustředění ministrantů obou farností na faře v Bedřichově. Podrobnosti a přihlášky u V. Líkaře a R. Stejskala nebo u p. faráře.

- **Ne 26. 2. ve 14h zve KR Kunštát všechny děti na karneval v kulturním domě.**

- Popeleční středa 1. 3. v 17h v Sebranicích a v 18h v Kunštátě mše sv. s udělováním popelce.

OKNO - měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice
Vydává Římskokatolická farnost Kunštát, náměstí ČSČK 98, 679 72 Kunštát
Telefon: 604 538 482, e-mail: rkf.kunstat@biskupstvi.cz, www.farnost.kunstat.com
Redaktor: Mgr. Marek Lepka, e-mail: lepkam@centrum.cz. NEPRODEJNÉ.